

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O OZNAKAMA
ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA I OZNAKAMA IZVORNOSTI
PROIZVODA I USLUGA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O OZNAKAMA
ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA I OZNAKAMA IZVORNOSTI
PROIZVODA I USLUGA**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

**II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI
ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA
PROISTEĆI**

1. Ocjena stanja

Zakonom o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 173/03, 186/03, 54/05, 76/07 i 49/11; u daljnjem tekst: Zakon) uređen je, između ostalog, institut žalbe na odluke Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: DZIV) u prvostupanjskim postupcima priznanja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga (pravo žalbe, sadržaj žalbe nadležnost za odlučivanje o žalbi). Člancima 11., 46.c i 46.d Zakona propisano je da o tim žalbama odlučuju Žalbena vijeća u području prava industrijskog vlasništva (u daljnjem tekstu: Žalbena vijeća) te da se na sastav i ustrojstvo Žalbenih vijeća primjenjuje Zakon o patentu (Narodne novine, br. 173/03, 54/05, 87/05, 76/07, 30/09, 128/10, 49/11 i 76/13).

Institut žalbe na odluke DZIV-a u prvostupanjskim postupcima priznanja prava industrijskog vlasništva uveden je 2008. godine iz razloga specifičnosti postupaka priznanja prava industrijskog vlasništva u odnosu na druge upravne postupke. Naime, sukladno tada važećem Zakonu o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 53/91, 9/92 i 77/92) bila je isključena mogućnost žalbe na odluke ministarstva i tijela središnje uprave, a sve upravne sporove rješavao je isključivo Upravni sud Republike Hrvatske zbog čega je njegov rad bio opterećen prije svega kvantitativno, te dodatno uslijed činjenice da je morao odlučivati u vrlo brojnim i različitim upravnim područjima, što je rezultiralo dugim vremenskim razdobljem potrebnim za ishođenje odluka toga suda, a kojom se pritom u pravilu preispitivala samo zakonitost provedenog postupka dok se nije ulazilo u sadržaj same upravne stvari.

Od uvođenja instituta žalbe i uspostave Žalbenih vijeća 2008. godine došlo je do značajnih promjena u sustavu upravnog sudovanja u Republici Hrvatskoj, te su se u praksi očitovali formalno-pravni i financijski problemi koji sustavno ometaju redovan rad Žalbenih vijeća, što dovodi u pitanje opravdanost daljnjeg održavanja postojećeg žalbenog postupka te Žalbenih vijeća kao drugostupanjskog tijela.

Naime, novim Zakonom o upravnim sporovima donesenim 2010. godine (Narodne novine, br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17) uvedeno je dvostupanjsko upravno sudovanje, s četiri prvostupanjska upravna suda te Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske, u kojem je osigurana provjera zakonitosti

upravnih akata ne samo u proceduralnom već i u materijalnom smislu. Time je sustav upravnog sudovanja unaprijeđen te je osigurano učinkovito rješavanje predmeta od strane nadležnih upravnih sudova. Međutim, uvođenje dvostupanjskog upravnog sudovanja rezultiralo je postojanjem čak tri stupnja preispitivanja odluka DZIV-a za ukupno relativno nizak broj spornih predmeta¹, opravdanost čega je upitna osobito s aspekta osiguravanja odgovarajuće specijalističke ekspertize na svakom od stupnjeva u kontekstu općenito nedovoljnog broja stručnjaka iz područja intelektualnog vlasništva u Republici Hrvatskoj te ekonomičnosti sustava državne uprave i pravosudnog sustava.

Dodatno, rad Žalbenih vijeća ometan je tijekom duljih razdoblja zbog niza problema, kako formalnih tako i financijskih. Kao najistaknutiji pojavili su se sljedeći problemi: upitnost ovlaštenja Žalbenih vijeća za donošenje odluka u kontekstu njihovog formalnog statusa (prema Zakonu o općem upravnom postupku, Narodne novine, broj 47/09, donesenom nakon uspostave Žalbenih vijeća, upravne stvari u upravnom postupku mogu rješavati javnopravna tijela, dok formalno-pravni status Žalbenih vijeća nije uređen na taj način, i s tim povezana činjenica da postojanje drugostupanjskog tijela u postupcima u kojima središnje tijelo državne uprave donosi prvostupanjsku odluku nije u skladu sa sustavom državne uprave u Republici Hrvatskoj); nemogućnost imenovanja predsjednika, zamjenika predsjednika i članova kod izmjene mandata (zbog nedovoljnog broja i interesa stručnjaka u ovom području); problemi vezani uz mogući neizravni sukob interesa imenovanih članova, odnosno nedostatak njihove potpune neovisnosti (većina stručnjaka po prirodi stvari već je uključena u neki od aspekata prvostupanjskog postupka - izravni sukob interesa kod neposrednog sudjelovanja u prvostupanjskom predmetu uređen je institutom izuzeća, no neriješen je mogući neizravan sukob interesa); te problemi vezani uz određivanje primjerene visine naknada za rad Žalbenih vijeća (s obzirom na specifičnu složenost predmeta), kao i alociranja odgovarajućih proračunskih sredstava za njihovo financiranje. Slijedom navedenoga, pokrenut je postupak za donošenje zakona o izmjenama Zakona o patentu kojim bi se ukinuo institut žalbe u postupcima za priznanje prava patenta i Žalbena vijeća kao nadležno drugostupanjsko tijelo.

Analizom važećeg zakonodavstva Republike Hrvatske iz djelokruga drugih tijela državne uprave koji, kao i DZIV, pripadaju kategoriji državnih upravnih organizacija kao središnjih tijela državne uprave Republike Hrvatske, a koja vode upravne postupke (Državni zavod za radiološku i nuklearnu sigurnost, Državna geodetska uprava, Državni zavod za mjeriteljstvo, Državna uprava za zaštitu i spašavanje), pokazuje se da na rješenja tih tijela u upravnim postupcima žalba nije dopuštena, već se protiv rješenja može pokrenuti upravni spor. Takve odredbe sadržane su u Zakonu o obavljanju geodetske djelatnosti (Narodne novine, br. 152/08, 61/11 i 56/13), Zakonu o sustavu civilne zaštite (Narodne novine, broj 82/15), Zakonu o hrvatskoj gorskoj službi spašavanja (Narodne novine, br. 79/06 i 110/15), Zakonu o mjeriteljstvu (Narodne novine, broj 74/14) te Zakonu o radiološkoj i nuklearnoj sigurnosti (Narodne novine, br. 141/13, 39/15 i 130/17).

Daljnjom analizom utvrđeno je da ovakva zakonska rješenja nisu specifična samo za državne upravne organizacije već i za ostala središnja tijela državne uprave tj. ministarstva. Zakon o zaštiti okoliša (Narodne novine, br. 80/13 i 78/15), Zakon o zaštiti zraka (Narodne novine, br. 130/11, 47/14 i 61/17), Zakon o gradnji (Narodne novine, br. 153/13 i 20/17),

¹ Prosječni ukupni broj žalbi podnesenih na odluke DZIV-a u svim područjima prava industrijskog vlasništva je 73 žalbe godišnje. Prosječni broj tužbi podnesenih na odluke Žalbenih vijeća je 6 tužbi godišnje, što uključuje ukupni broj upravnih tužbi u prvom i drugom stupnju. U prethodnom razdoblju od 7 godina nije podnesena niti jedna tužba u postupcima zaštite prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga.

Zakon o građevnim proizvodima (Narodne novine, br. 76/13, 30/14 i 13/17), Zakon o prostornom uređenju (Narodne novine, br. 153/13 i 65/17), Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, br. 123/03, 105/04, 174/04, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 60/15 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 131/17), te Zakon o sportu (Narodne novine, br. 71/06, 124/10, 124/11, 86/12, 94/13, 85/15 i 19/16) propisuju da protiv rješenja ministarstva u prvom stupnju nije dopuštena žalba već se može pokrenuti upravni spor.

Zaključno, donošenjem zakona o izmjenama Zakona o patentu doći će do ukidanja Žalbenih vijeća kao drugostupanjskog tijela koje odlučuje o žalbama u svim upravnim postupcima u području priznanja prava industrijskog vlasništva, pa tako i u postupcima priznanja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga. Kako su Zakon o patentu i Zakon o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga povezani u dijelu koji se odnosi na institut Žalbenih vijeća, potrebno je u isto vrijeme, odnosno usporedo s donošenjem zakona o izmjenama Zakona o patentu, izmijeniti i odredbe Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga, a sve kako bi se taj Zakon uskladio s novonastalom situacijom prestanka rada Žalbenih vijeća, odnosno kako bi se i njime uredila izmijenjena pravila u pogledu instituta pravnog lijeka. U protivnom došlo bi do pravne praznine gdje se ne bi moglo odrediti tijelo nadležno za rješavanje žalbi na odluke DZIV-a u postupku priznanja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

Predloženim zakonom mijenjaju se odredbe Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga na način da se isti usklađuje s nastalom situacijom ukidanja Žalbenih vijeća kao drugostupanjskog tijela koje odlučuje o žalbama na odluke DZIV-a o priznanju prava industrijskog vlasništva, te time i priznanju prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga. Ukidanje istih ima za cilj osiguranje pravne sigurnosti na način da se uspostavlja primjereni postupak provjere prvostupanjskih odluka DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava industrijskog vlasništva, usklađen sa zakonodavnim okvirom Republike Hrvatske (ponajprije Zakonom o općem upravnom postupku kao *lex generalis* u svim upravnim postupcima, te sa Zakonom o sustavu državne uprave (Narodne novine, br. 150/11, 12/13 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 93/16 i 104/16)), te se osigurava pravovremenost i neovisnost donošenja odluka u tim postupcima.

U tom se kontekstu ovim zakonom propisuje pravo podnošenja tužbe Upravnom sudu u Zagrebu na prvostupanjske odluke DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga. Navedeno rješenje u skladu je s člankom 18. Ustava Republike Hrvatske kojim je zajamčeno pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom. Naime, sukladno stavku 2. spomenutog članka zakonom je moguće u određenim, iznimnim slučajevima isključiti pravo na žalbu, pod uvjetom da je osigurana druga pravna zaštita. Navedenim rješenjem ograničavanje izjavljivanja žalbe kompenzirano je drugim redovitim oblikom pravne zaštite time što je predviđena mogućnost preispitivanja odluke DZIV-a donesene u prvom stupnju u upravnom sporu. Radi se o iznimnom slučaju, gdje je tijelo koje donosi odluku u prvom stupnju središnje tijelo državne uprave, te slijedom toga ne postoji mogućnost da se drugo javnopravno tijelo odredi kao nadležno za

drugostupanjsko upravno postupanje, a povjeravanje takve nadležnosti Žalbenim vijećima kao neovisnom tijelu sastavljenom od članova koje imenuje ministar nadležan za rad DZIV-a nije održivo. Naime, formalno-pravni status postojećih Žalbenih vijeća u kontekstu sustava državne uprave je upitan, a problemi koji proizlaze iz takvog statusa u nekoliko su navrata dugotrajnije ugrozili pravnu sigurnost stranaka u postupku s obzirom na probleme financijske prirode te nemogućnost imenovanja dovoljnog broja neovisnih stručnjaka kao članova Žalbenih vijeća, a ponavljanje takvih problema ne može se isključiti niti u budućnosti. Navedeno predstavlja opravdani razlog iznimnog postupanja predviđenog u okviru članka 18. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske te je stoga, budući je osigurana druga pravna zaštita, prijedlog ukidanja žalbe na odluke DZIV-a i nadležnog neovisnog tijela u skladnosti s Ustavom Republike Hrvatske.

Propisivanjem mjesne nadležnosti upravnog suda prema sjedištu tuženika, odnosno javnopravnog tijela koje je donijelo odluku u prvom stupnju - DZIV-a, što je Upravni sud u Zagrebu, u skladu s člankom 13. Zakona o upravnim sporovima, osigurava se mogućnost ekonomične i učinkovite specijalizacije sudaca, ponajviše u izrazito složenim i specifičnim predmetima iz područja prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga, te ujednačenost sudske prakse. Naime, člankom 13. Zakona o upravnim sporovima, dana je mogućnost da se mjesna nadležnost zakonom propiše na više načina, a nekoliko je razloga za prijedlog predmetnog rješenja. S obzirom na relativno nizak godišnji priljev novih predmeta u postojećim žalbenim postupcima (prosječno 73 novih predmeta godišnje ukupno za sva prava industrijskog vlasništva) koji se u buduće očekuju u upravnom sporu prema predloženom rješenju, ne bi bilo svrsishodno niti ekonomično razvijati i održavati specijalistička znanja sudaca u pet međusobno različitih specijalističkih područja industrijskog vlasništva (patent, žig, industrijski dizajn, zemljopisne oznake podrijetla, topografije poluvodičkih proizvoda) na četiri upravna suda. Ovo se osobito odnosi na potrebna značajna ulaganja u usavršavanje i specijalizaciju sudaca u izrazito složenim i specifičnim predmetima iz područja oznaka zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga, koja je ekonomičnije provoditi na jednom upravnom sudu. Određivanjem nadležnosti samo jednog suda za predmete iz upravnih područja prava industrijskog vlasništva, uz specijalizaciju sudaca za rješavanje u ovim specifičnim i složenim upravnim područjima, dodatno se pridonosi ujednačavanju sudske prakse. Ovakvo rješenje smatra se prihvatljivijim od alternativnog rješenja određivanja nadležnosti Visokog upravnog suda Republike Hrvatske radi osiguranja jedinstvenog postupanja u upravnom sudovanju i mogućnosti specijalizacije sudova, kao što je određeno u cijelom nizu propisa u Republici Hrvatskoj. U takvim je slučajevima ukinuta dvostupnjevost upravnog sudovanja i onemogućeno izjavljivanje žalbe na sudsku odluku u upravnom sporu. Također, predloženo rješenje radi specijalizacije sudaca za rješavanje složenih upravnih pitanja kao što su upravna područja prava industrijskog vlasništva predlaže i pravna doktrina. Ističe se da je propisivanje mjesne nadležnosti jednog upravnog suda u skladu i sa zahtjevima predstavnika nositelja prava i poslodavaca, koji kao važan preduvjet primjerenog funkcioniranja sustava s obzirom na složenost ovih upravnih predmeta, osobito u području patenata, ističu odgovarajuću edukaciju i specijalističko usavršavanje sudaca. Nadalje, mjesna nadležnost Upravnog suda u Zagrebu predviđena je i s obzirom na prirodu ovih upravnih postupaka u kojima su stranke, uz domaće podnositelje, u velikom broju pravne i fizičke osobe koje nemaju prebivalište, boravište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, a koje će se pojavljivati u upravnom sporu kao tužitelji. Prema postojećim pravilima za određivanje mjesne nadležnosti propisanim Zakonom o upravnim sporovima u tim je slučajevima predviđena mjesna nadležnost upravnog suda na području kojeg tuženik, odnosno javnopravno tijelo koje je donijelo odluku u prvom stupnju ima sjedište, što je u odnosu na DZIV Upravni sud u Zagrebu. Stoga se očekuje da bi

primjenom općih pravila o utvrđivanju mjesne nadležnosti prema Zakonu o upravnim sporovima u većini slučajeva ionako postojala mjesna nadležnost Upravnog suda u Zagrebu, pa bi stoga u nadležnosti preostala tri upravna suda bilo zanemarivo malo predmeta iz ovoga upravnog područja, zbog čega bi bilo neučinkovito educirati i usavršavati suce tih sudova za rješavanje i postupanje u tim upravnim područjima.

Predloženim zakonom se propisuje hitnost postupka pred Upravnim sudom u Zagrebu, iz kojeg razloga ti predmeti imaju prednost pred drugim predmetima te se odmah uzimaju u rad. Razlog ovakvoj odredbi posljedica je praćenja provedbe prava industrijskog vlasništva gdje je uočeno da brzina rješavanja ovih pitanja svakako utječe na pravnu sigurnost stranaka u postupku i s time povezanu njihovu opstojnost i konkurentnost na tržištu. Ovakvom odredbom pozitivno će se utjecati i poticati gospodarska kretanja i konkurentnost hrvatskog gospodarskog sustava, što je u skladu sa Strategijom poticanja inovacija Republike Hrvatske 2014. - 2020. te Industrijskom strategijom Republike Hrvatske 2014. - 2020.

Nadalje, ovim zakonom uređuje se i prijelazno razdoblje od njegovog stupanja na snagu do njegove potpune primjene, odnosno do završetka svih započetih postupaka po sada važećem Zakonu o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga. Iz tog razloga, a zbog neizvjesnosti vremenskog roka završetka zaostalog broja predmeta iz prethodnih razdoblja koji se nalaze u rješavanju pred Žalbenim vijećima, uz očekivani priljev novih predmeta do stupanja na snagu ovoga zakona (rješenja izdana po postojećem Zakonu o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga kojima traje pravo žalbe moraju se riješiti prema postupku koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja) te zbog sadašnjeg ograničenog trajanja mandata predsjednika, zamjenika predsjednika i članova Žalbenih vijeća od pet godina (sadašnjem sazivu mandat istječe 2020. godine), kao i činjenice da im mandat može prestati i ranije iz drugih okolnosti (što može dovesti do ponovnog prekida rada Žalbenih vijeća), ovim zakonom uređuje se da Žalbena vijeća osnovana temeljem Zakona o patentu nastavljaju s radom do pravomoćnog rješavanja svih započetih postupaka u kojima je DZIV, kao tijelo prvog stupnja donio rješenje prema odredbama toga Zakona, te se propisuje mogućnost i način imenovanja predsjednika i članova Žalbenih vijeća u spomenutom prijelaznom razdoblju, također prema odredbama toga Zakona. Naposljetku, ovim se zakonom propisuje i obveza usklađivanja Pravilnika o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 72/04, 117/07, 66/11 i 43/17) s odredbama zakona.

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Predloženim zakonom postiže se potrebna usklađenost Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga sa Zakonom o patentu i sa Zakonom o općem upravnom postupku te s pravnim uređenjem sustava državne uprave u Republici Hrvatskoj u pogledu provjere zakonitosti odluka DZIV-a u postupcima priznanja industrijskog vlasništva, te se ujedno postiže viši stupanj učinkovitosti i neovisnosti odlučivanja u ovim postupcima i jača pravna sigurnost.

Donošenjem ovoga zakona postaviti će se pravni okvir za učinkovitiju provedbu postupka provjere prvostupajskih odluka DZIV-a u upravnim predmetima za priznanje prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga, budući da će se isti skratiti sa sadašnja tri stupnja na dva stupnja. Time će se pravni okvir uskladiti s u međuvremenu nastalim promjenama u upravnom sudovanju obzirom da je od uspostave Žalbenih vijeća 2008. godine uvedeno dvostupajsko upravno sudovanje, te se ne nalazi

opravdanim postojanje čak tri stupnja preispitivanja odluka DZIV-a, što usporava postizanje cilja pravne sigurnosti stranaka u postupku. Učinkovitost postupanja i pravna sigurnost stranaka dodatno će se unaprijediti propisivanjem hitnosti rješavanja ovih upravnih postupaka pred Upravnim sudom u Zagrebu, čime se procjenjuje postizanje trajanja rješavanja predmeta pred Upravnim sudom u Zagrebu u roku od godine do godine i pol dana od dana podnošenja tužbe. Brzo i učinkovito rješavanje ovih predmeta posebno je neophodno u postupcima provedbe prava oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga, koji postupci obzirom na posljednjih godina izrazito dinamična i sve dinamičnija kretanja razvoja tehnike, a time i kretanja na tržištu, iziskuju odgovarajuću veću brzinu kako bi se osigurala stabilnost, odnosno sigurnost prometa roba i usluga te ravnopravna tržišna utakmica. Troškovi stranaka u postupku smanjit će se utoliko što će izostati troškovi žalbe u upravnom postupku.

Svime navedenim će se osigurati viši stupanj pravne sigurnosti u području zaštite prava industrijskog vlasništva, što će očekivano doprinijeti jačanju konkurentnosti tržišta Republike Hrvatske za ulaganja u inovacijske i kreativne aktivnosti koje značajno doprinose gospodarskom i društvenom razvoju, a za koje učinkovita zaštita intelektualnog vlasništva predstavlja značajan čimbenik.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske, kao niti u proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave budući da se ne očekuje da će ovaj zakon imati utjecaja na ukupni državni proračun Republike Hrvatske.

Vezano uz rashode državnog proračuna Republike Hrvatske, za prijelazno razdoblje do rješavanja svih neriješenih žalbenih predmeta od datuma ukidanja žalbenog postupka potrebno je nastaviti osiguravati odgovarajuće financiranje rada Žalbenih vijeća. Nakon što Žalbena vijeća prestanu s radom, prestat će i potreba za rashodima državnog proračuna Republike Hrvatske za njihov rad.

U pogledu Upravnog suda u Zagrebu, prema predloženom zakonu nadležnog za rješavanje upravnih sporova po tužbama na odluke DZIV-a, donošenjem ovoga zakona ne očekuje se zamjetni porast proračunskih rashoda za troškove njegovog rada. Naime, upravni sudovi prvog stupnja upravnog sudovanja su i sada nadležni za rješavanje sporova po upravnim tužbama na odluke Žalbenih vijeća u postupcima priznanja prava industrijskog vlasništva u cijelosti. Odnos između godišnjeg broja tužbi koje upravni sudovi sada zaprimaju na odluke Žalbenih vijeća u pogledu svih postupaka priznanja industrijskog vlasništva (prosječno 6 godišnje) naspram broja tužbi koji bi godišnje zaprimao Upravni sud u Zagrebu na odluke DZIV-a prestankom rada Žalbenih vijeća (koja sada zaprimaju prosječno 73 žalbe godišnje) smatra se čimbenikom koji neće utjecati na zamjetno povećanje troškova Upravnog suda u Zagrebu, niti će iziskivati povećanje potrebnih ljudskih resursa. Čak i u slučaju mogućeg neznatnog povećanja troškova rada Upravnog suda u Zagrebu zbog povećanog broja predmeta iz područja industrijskog vlasništva, isto će biti kompenzirano odgovarajućim smanjenjem postojećih rashoda za rad Žalbenih vijeća.

Slično se može zaključiti i u pogledu specijalističkog usavršavanja sudaca u području intelektualnog (industrijskog) vlasništva. Sredstva za usavršavanje sudaca osiguravaju se i sada u državnom proračunu Republike Hrvatske, budući da upravni sudovi i sada sude po

tužbama na odluke Žalbenih vijeća. Usavršavanje sudaca provodi se u okviru suradnje Pravosudne akademije i DZIV-a, kao i kroz programe suradnje Republike Hrvatske (koja se provodi putem DZIV-a) s europskim organizacijama za intelektualno vlasništvo (Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo - EUIPO i Europska patentna organizacija - EPO). Propisivanjem nadležnosti samo Upravnog suda u Zagrebu usavršavanje će biti još učinkovitije s obzirom na potrebno osiguravanje specijalizacije samo na jednom upravnom sudu. Nakon prestanka rada Žalbenih vijeća, preraspodjelom sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske koja se osiguravaju za njihov rad (sada kao dio rashoda u proračunskoj glavi DZIV-a od kojeg su Žalbena vijeća formalno nezavisna), moguće je uz nepromijenjene ukupne rashode državnog proračuna Republike Hrvatske dodatno intenzivirati, odnosno proširiti usavršavanja i specijalizacije sudaca.

Vezano uz prihode državnog proračuna Republike Hrvatske, ukidanjem mogućnosti žalbe na odluke DZIV-a doći će do neznatnog smanjenja prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske s osnova pristojbi i naknada troškova za žalbeni postupak pri Žalbenim vijećima, uz istovremeni odgovarajući porast prihoda s osnova sudskih pristojbi za tužbe u upravnom sporu.

Zaključno, provođenje predloženog zakona bit će ukupno gledano neutralno u pogledu rashoda državnog proračuna Republike Hrvatske, ili moguće pozitivno u pogledu smanjenja neto rashoda državnog proračuna Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O OZNAKAMA
ZEMLJOPISNOG PODRIJETLA I OZNAKAMA IZVORNOSTI
PROIZVODA I USLUGA**

Članak 1.

U Zakonu o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 173/03, 186/03 - ispravak, 54/05, 76/07 i 49/11), u članku 11. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

"(2) Protiv rješenja Zavoda žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu.

(3) Postupak iz stavka 2. ovoga članka je hitan."

Članak 2.

Naziv Dijela sedmog ŽALBA, naslovi iznad članaka i članci 46.a do 46.d brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 3.

Ministar nadležan za nadzor nad radom Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo uskladit će Pravilnik o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 72/04, 117/07, 66/11 i 43/17) s odredbama ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 4.

(1) Upravni postupci započeti po odredbama Zakona o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 173/03, 186/03 - ispravak, 54/05, 76/07 i 49/11) u kojima je Državni zavod za intelektualno vlasništvo kao tijelo prvog stupnja donio rješenje do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona.

(2) Žalbena vijeća u području prava industrijskog vlasništva osnovana i imenovana temeljem Zakona o patentu (Narodne novine, br. 173/03, 54/05, 87/05, 76/07, 30/09, 128/10, 49/11 i 76/13) nastavljaju s radom sukladno odredbama toga Zakona i propisa donesenih na temelju toga Zakona dok svi upravni postupci iz stavka 1. ovoga članka ne budu pravomoćno riješeni, nakon čega prestaju s radom.

(3) U slučaju da zbog razrješenja predsjednika ili članova Žalbenih vijeća iz stavka 2. ovoga članka ne bude moguće odrediti Žalbeno vijeće koje odlučuje o žalbi, iznimno se može provesti postupak izbora i imenovanja predsjednika ili potrebnog broja članova Žalbenih vijeća sukladno odredbama Zakona o patentu (Narodne novine, br. 173/03, 54/05, 87/05, 76/07, 30/09, 128/10, 49/11 i 76/13) za potrebe rješavanja predmeta iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Članak 11. stavci 2. i 3. Zakona mijenjaju se na način da se propisuje da protiv rješenja Zavoda nije dopuštena žalba, već da se protiv takvih rješenja može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu, uz određenje hitnosti tih postupaka pred Upravnim sudom u Zagrebu.

Uz članak 2.

Brišu se odredbe članka 46.a do 46.d koje uređuju način rada Žalbenih vijeća te upućuju na primjenu Zakona o patentu u pogledu sastava i ustrojstva Žalbenih vijeća, radi usklađivanja s odredbom članka 1. ovoga Zakona.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisuje se obveza ministra nadležnog za nadzor nad radom Zavoda da u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladi Pravilnik o oznakama zemljopisnog podrijetla i oznakama izvornosti proizvoda i usluga (Narodne novine, br. 72/04, 117/07, 66/11 i 43/17) s odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 4.

Propisuje se prijelazno razdoblje od stupanja na snagu ovoga Zakona do rješavanja svih započetih postupaka u kojima je Zavod kao tijelo prvog stupnja donio rješenje po odredbama sada važećeg Zakona i koji se moraju završiti po odredbama toga Zakona. Za rješavanje tih predmeta predviđa se nastavak mandata Žalbenih vijeća kako su imenovani do dana stupanja na snagu Zakona, koji će za rješavanje tih predmeta nastaviti s radom sukladno odredbama sada važećeg Zakona o patentu.

Uz članak 5.

Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 11.

(1) Državni zavod za intelektualno vlasništvo (u daljem tekstu: Zavod) provodi upravni postupak za registraciju oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga kao i postupak za njihovo proglašenje ništavim te obavlja druge upravne i stručne poslove glede zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti proizvoda i usluga.

(2) Protiv rješenja koje je u prvom stupnju donio Zavod dopuštena je žalba o kojoj odlučuje Žalbeno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona. Za podnošenje žalbe se plaća upravna pristojba i naknada troškova u skladu s posebnim propisima.

(3) Protiv rješenja koje je u drugom stupnju donijelo Žalbeno vijeće može se voditi upravni spor u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima.

Dio sedmi

ŽALBA

PRAVO ŽALBE

Članak 46.a

(1) Protiv rješenja Zavoda donesenih u prvom stupnju stranka čijem zahtjevu u cijelosti ili u dijelu nije udovoljeno, ima pravo žalbe u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

(2) Druge stranke u postupku koji je okončan rješenjem protiv koje se podnosi žalba imaju pravo biti stranke u žalbenom postupku.

SADRŽAJ ŽALBE

Članak 46.b

Pored podataka koje mora imati svaki podnesak, žalba treba sadržavati:

1. naznaku rješenja protiv kojeg se podnosi,
2. određenu izjavu o tome da se rješenje pobija u cijelosti ili u nekom dijelu,
3. razloge zbog kojih se žalba podnosi,
4. obrazloženje žalbe te sve dokaze kojima podnositelj žalbe potvrđuje svoje navode iz žalbe,
5. potpis podnositelja žalbe,
6. punomoć ako se žalba podnosi putem zastupnika.

ODLUČIVANJE O ŽALBI

Članak 46.c

- (1) Žalbeno vijeće odlučuje na sjednicama, većinom glasova.
- (2) Žalbeno vijeće odlučuje na temelju podnesaka stranaka, a kada smatra da je to potrebno ili kada stranka u postupku to zahtijeva, može odrediti održavanje usmene rasprave. Stranke se na usmenu raspravu pozivaju najmanje 45 dana prije održavanja.

ŽALBENA VIJEĆA

Članak 46.d

- (1) O žalbama iz članka 46.a ovoga Zakona odlučuju Žalbena vijeća u području prava industrijskog vlasništva.
- (2) Na sastav i ustrojstvo Žalbenih vijeća iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe Zakona o patentu.

Prilog:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću